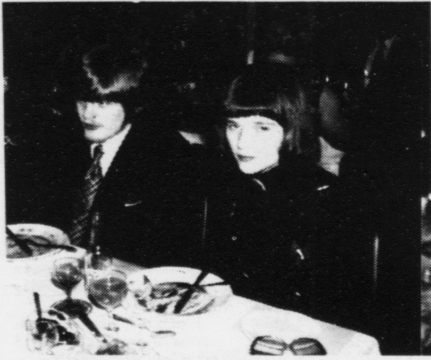

nøvn

nø

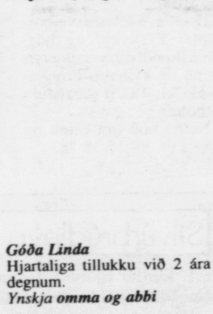
Góðu tit bæði
Hjartaliga tillukku á silvurbrúðleypsdegnum.
Kærar heilsanir frá okkum á Orknoyaveg 5

Góði Dan
Hjartaliga tillukku við 19 ára
føðingardegnum í morgin 1.
febr. Jesus verði hjá tær.
Mamma, babba og Janita

Góða elskaða Dagný
Hjartaliga tillukku við 8 ára
føðingardegnum 5.1.
Heilsan mamma, babba,
Maj-Britt, Angeleen og Anita

Góða Linda
Hjartaliga tillukku við 2 ára
degnum.
Ynskja omma og abbi

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum sum við gávum, telegrammum og á annan hátt gleddu okkum á hjúnabandsdegnum 29. nov. Gott nýggjár.
Elisabeth, Rói, Angela, Sólvá og Heidi

Viðmerking

Gerðarrætturin gav fakfelagnum viðhald

Tá kommunala løntakarafelagið í heyst var í verkfalli, samtykti býráðið at ábyrða nevndarlimirnirnar. Gerðarrætturin gevur løntakarafelagnum viðhald og hvør skal nú ábyrdast, spyr Eyðólv Dimon m.a.

Tórshavnar býráð og kommunala starvs- og tænaastumannafelagið gjørdur í heyst nýggjan sáttmála, men hóast hetta so hevur býráðið ikki hildið partar av tí, sum varð avtalað, og hetta hevði tí við sær, at fakfelagið lýsti verkfall fyrri teirra limir, sum ikki fingur ta løn, nýggi sáttmálin ásetti. Býráðið vardi seg við, at landsstýrið ikki vildi góðtaka lønarhækkingin, og tí vildi býráðið hava fakfelagið at samráðast av nýggjum.

Leggur eftir nevndarlimunum

Verkfallið dróg út, og tá ongin loysn hómaðist, legði Leivur Hansen eftir nevndarlimunum í fakfelagnum. Borgmeistarinn setti uppskot fram í býráðnum um at ábyrða nevndarlimunum persónliga fyrri verkfallið. Hesum primitiva uppskoti vístu býráðslimirnir hjá javnaðarflokkinum, Hallstein Sigurðsson og Elin Lindenskov, saman við Heðini Mortensen og Klæmint Olsen, frá sær. Men restin av býráðnum stuðlaði borgmeistarannum,

Leivur skyldar løntakarafelagnum eina umbering og havnaðfólki svar uppá hvør verður ábyrðaður

og uppskotið varð samtykt.

Rokningin bíða

Til eftir gerðarrættin So hendi tað, at partarnir samdust um at leggja málið fyrri ein gerðarrætt, og uppskotið hjá Leivi Hansen skuldi tí bíða til gerðarrætturin hevði talað. Gerðarrætturin hevur nú viðgjørt málið og hevur givið fakfelagnum viðhald. Men málið hjá borgmeistarannum, um persónliga at ábyrða

nevndarlimirnir hongur nú í leysari luft.

Grov provokation móti samgongufelaga

At royna at berjast fakfelagsrørsluna við at ræða fólk frá at átaka sær nevndarsessir er ikki nakað nýtt fyri bryggi. Arbeidsgevarar hava fyrr brúkt hetta skitna vápn, og dømið eru um fakfelagsformenn, ið eru settir á svarta lista og ongantíð fingur arbeiði aftur í Føroy-

um. Men nógv ár eru síðan at fólkavald í londum, sum vit vilja samanberast við, hava brúkt slík skitin vápn. Harafurat er hetta stig ein ótrúlig provokation móteggis Javnaðarflokkinum, sum eisini er partur av býráðsmeirilutanum, sum Leivur Hansen skal umboða.

Hvør skal nú ábyrdast Leivur?

Sum sagt so hevur Gerðarrætturin talað og eftir stendur at býráðið hevði ikki sitta bakland í lagi tá tað skrivaði undir sáttmálan við kommunalu løntakararnar. Hetta kann løntakarafelagið ikki ábyrdast fyrri, men spurningurin er so hvør skal ábyrdast? Skal samtyktin í býráðnum feist undir gólveppið og gloymast? Flestu okkara ógvadust við tá hon varð gjørd, og Leivur Hansen skyldar nú nevndarlimum og limunum í starvs- og tænaastumannafelagnum eina umbering, og borgarunum í Havn eitt svar, hvat hann nú ger við samtyktina.

Eyðólv Dimon

Hvat er at siga um vitjanina hjá danska forsætismálaráðharranum

Tað er orðatak sum sigur »Ringt er at broyta hugburð í góðum tíðum«. Hin føroyski hugburður sær ikki út til at kunna broyast, sjálvt í ringum tíðum. Vit hava livað sum eitt ella annað slag av føroyingum, undir útlendskum valdi í mong hundrad ár, og alla hesa longu tíð, í ringum og minni ringum tíðum, hava føroyingar ikki kunna tikið seg saman, og tikið røður í hond fyrri at stýra egnum landi.

Hyggur ein aftur í tíðina, sæst at føroyingar mangan hava gjørt ferðir til Danmarkar at tala við kong og stjórn, um at fáa bøtt um teirra livikor, sum á mangan hátt, hava verið so ring, at illa var liviligt fyrri vanligu fólk; men fáar ferðir at komið nakað gott burtur úr. Føroyingurin hevur aftur í tolni, livað síni vanligu kor, og vóna at tað einaferð vildi verða betri tíðir.

Jólafundurin í 1888 setti síni stóru spor eftir seg, tá vit hugsa um mál okkar aog merki: men hesir framskygdu menn vildu nógv meira enn bert mál og merki. Teir sóu eisini hvussu tung gongdin var at koma víðari fram. Jóannes

bóndi, var ein av hesum monnum - og enn ikki heilt útkoyrdur av at stríðast fyrri sjálvstýrið Føroya - segði í 1946, tá áttátt ára gamal, við ein ta ungan mann, sum fekt eitt sindur við politikk. »Túgv ikki Dønum alt ov nógv til, teir vilja bert halda okkum sum kúgv á heima-beiti«. Ja sum kúgv á heimabeiti eru sannleiks orð.

14. september sama ár, sá tú út til, at loysn vildi koma á hesa naggatón. Vit fingur Fólkaatkvøðu um spurningin: Loysing ella samband.

Tá Jóannes bóndi frætti um fólkaatkvøðuna, sum hann tíverri, til stóran skaða fyrri tjóðina ikki upplivdi. Hann andaðist skamma stund undan, yrkti hann hesa yrking, sum eg haldi er líka, og kanska meira sannleikin í dag enn tá.

Danski bóðskapurin

27. mars 1946.

Lag: Billu Símun

Tey boð vit hava fingið frá Danastjórn og tingi tá Tjaldur kom á sker: »Títt kunnu sjálvir velja, at eiga ella selja, tað land, sum tykkar er.

Antin ræðið tykkum frá at greiða lata Danmark Føroya-landið eiga, líkverju um Føroyatjóð at breiða, Danmark kann ei lutast betur veiða.

Men vilja tit ei tiggja sum deyðseyður at leggja, so takið onnur ráð, so verði ikki hálvir, men taki Føroyar sjálvir og sigi okkum frá. Vit tá skulu í friði allir

Ribbaldar vit allir skulu semja klandursegvni øll til heljar sáttmálar á frælsum fundum fremja».

So Dana orð seg snara. Vit sjálvir skulu svara, hvat okkum hóðar best. Tí verði nú til reiða vart Føroyaland at eiga, og gevi okkum frest. Aldri nakar eydna hevur funnið, at tiggja breyð úr annans manna munni, nú skal láast fast við kúlvi runni, at landaræðið vart er aftur vunnid.

Kanska var tað lagnan sum gjørdi, at hesin maður ikki skuldi uppliva svikaradina í 1946 og 1948. Tað er ikki ringt at hugsa sær til, hvat hesin maður vildi sagt við Nyrup, nú hann setur kós móti oyggjalandi okkara. Eg havi ongantíð ivast í, hvat er besta leiðin fyrri Føroyar. Aftaná allan ágangin frá Dønum seinastu árin, sjálvt um úrslitið av bankakanningini ikki er almannakunngjørt, eri eg ikki í iva í, at Føroyar ongantíð hevur verið nærri loysing enn nú.

Tað er bert ein loysn á hesu støðu, fyrri at gera upp við Danir og fáa reint borð, og tað er at loysa fyrst, síðani sum líka menn gera stóðuna upp.

Eg haldi, at vit gjøgnum so nógv hundrad ár hava sannað ordini í omanfyrri standandi yrking »Aldri nakar eydna hevur funnið, at tiggja breyð úr annans manna munni«.

Vegurin er bert ein, vit mugu loysa ongantíð ov skjótt.

Gott nýggjár
Gamlaársdag 97
Páll Patursson